

Седам вијекова постојања манастира Бањска, али и других бројних немањићких задужбина, свједоче о нашој некадашњој духовној и свакој другој моћи, а прилике у којима обиљежавамо ову значајну годишњицу и стање у којем се манастир налази, знаци су наше историјске малаксалости у непрестаним сударима са силама немјерљивим.

Сила узме земљу и градове, каже један стих из *Женидбе Душанове*. Али ова са којом се суочавамо не отима само земљу и градове, већ узима душу, пустоши дух, поништава памћење, подрива вјеру, усисава вољу за спасењем и обесмишљава сваки отпор и напор у очувању оних кључних вриједности на којима је засновано наше историјско, културно и национално постојање, наш идентитет, како се то каже. Није никакво чудо што се све то, тако драматично и брутално, одвија баш на Косову које, ма колико то, у овом часу, патетично и очајнички звучало, јесте наша основна, матична и света земља и то, можда боље од нас, знају они који нам га отимају. Али ни сила, ма како велика и сурова, није довијека. Више од те силе повређују душу и жалосте дух злурада ликовања која се ових дана чују – како више нема небеске Србије. Као да се она може декретом или нечијим потписом укинути.

А без тог Лазаревог, косовског опредјељења за царство небеско, односно за виши, смисленији живот у слободи, без те духовне вертикале, без спремности на жртвовање, без вјере у спас и васкрсење, живот би се и на Косову и Метохији, као и на сваком другом, мање светом и страшном мјесту, већ одавно срзоао у поданичко глувило и таворење у прехраменом напору.

„Сила узме земљу и градове“ – беседа у манастиру Банска

Пише: Ђорђо Сладоје
понедељак, 19 август 2013 11:39

„Сила узме земљу и градове“ – беседа у манастиру Банска

Пише: Ђорђо Сладоје
понедељак, 19 август 2013 11:39

